

LATVAS

No. 41. Metai VII

Spalio-Oct. 1, 1927

DTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERĀTOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a ņ g e l i j a .

ŠV. MATO 22, 34-46.

ANUO metu: parisiejai, išgirde, kad jis privertęs nutilti sadukiečius, susiėjo krūvon, ir vienas jų, įstatymo mokytojas, jį paklausė, gundydamas jį: Mokytojaun, koks didžiausias įsakymas įstatyme? Jėzus jam tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antras gi jį panašus: Mylėsi savo artimą kaip pats save. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai.

Susirinkus gi parisiejiams, Jėzus juos paklausė, sakydamas: Kas jums rodosi apie Kristų? Kieno jis sunus? Jie jam atsakė: Dovidio. Jis jiems tarė: Kaip-gi Dovidas vadina jį Dvasioje Viešpačiu, nes sako: Viešpats tarė mano Viešpačiu: Sėskis mano dešinėje, kolgi aš padarysiu iš tavo

L e k c i j a .

EFEZ. 4, 1-6.

BROLIAI: aš, kalinys Kristuje, maldauju jus elgtis, kaip verta to pašaukimo, į kurį jus esate pašaukti, visu nuolankumu ir romumu, kantrybe, meile pakenčiant kits kitą, rupestingai palaikant ramybės ryšiu dvasios ramybę. Vienas kunas ir viena dvasia, taip kaip jus ir esate pašaukti į vieną jūsų pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kurs stovi aukščiau už visus, visuose veikia ir yra visuose mūmyse.

neprietelių tavo kojoms suolelių? Jei tat Dovidas vadina jį Viešpačiu, kaip gi jis jo sunus? Ir nēvienas negalėjo jam atsakyti nei žodžio, nei gi kas nors drįso nuo tos dienos daugiau jį klausiti.

Popiežius Pijus XI ir darbininkai. Liepos mėn. šv. Tėvas priėmė 5000 italų darbininkų, kurie priklauso organizacijai "darbo karininkai". Ši didelė italų darbininkų organizacija rupinasi dvasiniai auklėti darbininkus laisvomis poilsio valandomis. Visi tų organizacijų skyriai Romoje atvykę pas Popiežių pažymėjo, kad yra daro-

mos pastangos įvesti Kristaus darbininko šventę ir pažadėjo, kad tas greitu laiku įvyks. Be to, šv. Tėvas sustiprino darbininkus šv. sakramentu, kad jie savo jėgų šaltinį rastų Kristaus gyvenime. Šv. Tėvas palaimino minėtąją darbininkų organizaciją linkėdamas, kad sena patarlė "mažai, bet gerai" virstų "daug ir gerai".

Tautinė Vienybė.

Dvasia pasenę žmonės, pesimistai, atkartotinai Amerikoje ir Lietuvon parvažiavę tvirtina, buk už 5, 10 daugiau siai už 15 metų Amerikos lietuvių neliks nei ženklo, — visi paskęs anglonizacijos juroje, ištautės, išsižadės savo bočių kalbos, pražus mūsų visuomenei. Jų tie tvirtinimai turi tiesos trupinį, bet ne visą tiesą. Taip tamsiai žiūrėti į mūsų tautinį likimą Amerikoje neverta ir negalima.

Jeigu pasiduotume pesimistų įkalbinėjimams, tuomet turėtume, protingai ir nuosekliai elgdamiesi, sustabdyti visą lietuvišką veikimą. Nes jeigu už 15 metų nei žymės nepasiliks iš mūsų darbo, kam bergždžiai bedirbti?

Ačiu Dievui, kiek numatyt, jau taip blogai nebus.

Panagrinėkime plačiau išeivijos buklę.

Lietuviai katalikai Amerikoje yra stiprus. Turime suorganizavę daugiau 150 parapijų. Prie jų priklauso tarp 1,000 ir 9,000 žmonių; taigi viso apie 700,000 žmonių. Apie 200,000 lietuvių yra išsisklaidę, neorganizuoti, nesudaro parapijų, arba kiti yra ištvirkę, netikėliai, aiškus bedieviai ir komunistai. Tiesa, visi žinome, kad nei netikėliai socialistai, nei komunistai nepalaiko tautinės mūsų vienybės, — jiems svarbu Amsterdamo ar Maskvos internacionalai. Tai pusiau apsvaigę žmonės tarptautiškumo arba nutautėjimo sapnais. Jie savo tėvą, motiną parduos, kad tik socializmas ar komunizmas įvyktų.

Jeigu pesimistai apie juos kalba, sakydami, kad už 15 metų jų nei žymės lietuvių tarpe neliks, gal ir tiesą sako, nes lietuviai Amerikoje kas metai labiau susipranta ir šalinasi savo tautos priešų.

Tikybinis susipratimas lietuvių tarpe, tiesa, nėra aukščiausias, bet jau nėra taip žemas, kad kiekvienas bedievis drįstų viešai įžeisti lietuvių katalikišką tikėjimą. Yra dar keletas užsilikusiu nuo blogai pagarsėjusio Šliupo laikų jo pasekėjų-keikunų, bet retai kur viešai bedrįsta rodytis, — žmonės iš jų juokiasi, nepilnapročiais skaito. Ramesniems laikams atėjus ir jie nusiramino. Jie neturi ateities Amerikoje. Juo greičiau tikėjimo šviesa apšvies lietuvių šeimynas, juo greičiau baigsis bedievių blogoji įtaka žmonėms. Mūsų suklydusieji broliai, kuriuos vadiname bedieviais, nes prie to patys prisipažysta, negalėdami daugiau įeiti į katalikų tarpą su savo tikiybiniais nusistatymais. Jie griebiasi paskutinės išsigelbėjimo lentos — tautybės. Todėl Amerikoje matome didę keistenybę. Bedieviai remia “neprigulmingųjų”, arba biblistų kuopeles — “parapijas”, skelbdami, buk jie yra tautai išganymas. Neprigulmingieji ir biblistai pasiliko mūsų bedievių-netikėlių paskutinė vieta, per kur jie gali prie lietuvių prieiti.

Bet neprigulmingieji su biblistais nyksta, todėl ir netikėlių įtaka turi mažėti, nykti. Jų ateitis aiški, — turės išnykti.

Jeigu tad pesimistai turį domėje visus šiuos mūsų tautiniam kune skaudulius, sakydami, kad už 10—15 metų jie išnyks, — tiesą kalba, taip greičiausiai ir bus.

Bet nepamirškime, kad daugumą ir tai labai žymią lietuvių daugumą sudaro lietuviai katalikai.

Kiekvienas žmogus katalikas žino, kaip Bažnyčia globoja visas tautas, gerbia visas kalbas. Prie Katalikų Bažnyčios priklauso apie 334 milijonai žmonių iš visų tautų ir šalių. Katalikų Bažnyčia neverčia nei vienos tautos del tikėjimo išsižadėti savo tautybės. O jeigu kur pasitaiko, kad valstybė verčia tautines mažumas ištautėti, — Bažnyčia visados stoja skriaudžiamųjų pusėje.

Kaip kiekviena nuosavybė, taip ir kalba, tautybė, tautos praeitis yra mūsų turtas, mūsų nuosavybė. Jos mums Bažnyčia neatima ir neatims, nes ji visus vienodai vertina. Tad iš Katalikų vojus ištautėti. Tą liudija visa praeitis Bažnyčios pusės lietuviams negręsi patir dabartinė buklė.

Didžiausias pavojus ištautėti gludi kitur, — šalies politikoje. Kiekviena šalis nori turėti vienos kalbos, vienodo nusistatymo žmones. Esant daugeliui kalbų vienoj valstybėje, apsisunkina valdymas. Todėl tautinė dauguma išsirauda įvairių būdų verstį mažumas priimti ir naudoti tik valstybinę kalbą.

Aišku, toks politikierių nusistatymas nėra teisingas. Žmogų nepadarys turtingesnių jei iš jo atims jo kalbą, jo bočių praeiti, jei paliks jį tautos išsi-

gimėliu. Bet politika ne visada teisingai samprotauja. Todėl daro klaidų. Prie tų klaidingai mąstančių politikierių kartais prisiplaka net dvasionys, — ir jie tie pats žmonės ir nori valstybei gerovės. Štai kodel Amerikos airiai, norėdami, kad viena būtų kalba Amerikos Jungt. Valstybėse, taip uoliai anglonizuoja visas tautas. Kur gali su savo įtaka įeiti, — eina.

Amerikos airiams atrodo labai teisingas ir girtinas dalykas suanglonizuoti visus ateivius. Jie nei nenusimano, kad daro didelę skriaudą kitoms tautoms.

Žinoma, jų uolumą mes suprantaime, galime pateisinti net jų klaidas, bet jeigu kur iš mušiškių lietuvių atsiranda jų pakalikas ir eina ant jų pavardžio, — žinokime, kad ne katalikišką darbą tuomet jie daro, o anglonizacijos vagą varo. Iš šios pusės pavojus ištautėti yra daug didesnis, negu iš kitur, nes savųjų rankomis varomas. Tas gera, kad tokių anglonizatorių vos keletą turime Amerikoje.

Kita pavojinga tautybei ir kalbai vieta, — tai šeimynos. Kur susikuria mišrios šeimynos, ten laimės nėra, o tautiniai jau žuvus toji šeimyna, — jų vaikais paseks anglonizatorius. Svarbu yra kolonijų susipratusiems lietuviams tai atsiminti ir pagelbėti lietuvaitei ištekėti už lietuvių.

Be to turime daug lietuviškų savo draugijų. Traukime kuo daugiau žmonių prie jų, o ištautėjimo pavojus žymiai atsitolins.

Tokia yra mūsų tautinė buklė ir

tokia mūsų tautinė vienybė.

Nesisklaidykime, laikykimės parapijų, kalbėkime namie lietuviškai, skaičiuokime savo lietuviškus katalikiškus laikraščius, o nors dešimt anglonizatorių norės mus airiais ar indijonais padaryti, — atsispirsime ir tautinę vienybę išlaikysime.

INTRONIZACIJOS ISTORIJA.

(Tęsinys).

Kita aukštos kilmės mergaitė, bet labai silpnos sveikatos nesibijojo vykti pas vyskupą prašyti sau leidimo skelbti intronizaciją. Ištikus metus ji eidavo per kaimus nepaisydama net blogiausio oro stengdamosi patraukti šeimynas prie šv. Širdies. Jos pastangų sekmės irgi paliko labai gausios.

Pirmų intronizacijos platintojų tarpe randama net žemiausio ir varginiausio luomo žmonij.

Viena 75 metų amžiaus senelė-elgėta pasiryžo platinti šv. Jėzaus Širdies intronizaciją darbininkų tarpe. Ji visiškai savęs išsižadėjimu atsiekė kuogražiausių sekmių. Nepaprastas jos pasišventimas stebino visus. Tėvas Matheo šiaip apie ją išsireiškė: “Kuomet jaučiausi nuilęs ar susirgdavau, jos uolumo atsiminimas pažadindavo mane ir pridudavo jėgų mano darbe”. Jisai pasakoja tokį atsitikimą.

Vieną vakarą buvo labai didelė audra. Senelė atėjo su reikalais pas Tėvą Matheo. Šis ją pamatęs nustebo ir sušuko: “O kaip tu perlyta ir nuvargusi!...” Senelė ramiai atsakė: “Taip,

tėveli, tas tiesa... aš truputį šlapia... bet, tai niekis”, “Kaip išsidžiovinsi?” paklausė. “Rasiu pastogę pas gailestingą kaimyną,” — atsakė senelė... “O jeigu dėl to aš numirčiau tai kas tokio?... kad tik Jo Karalystė platintusi!”

Intronizacija platinosi Pietinėje Amerikoje, Valparaiso mieste. Trumpu laiku ji prigijo: Chili, Peruvijoje, Ekvadore, Urugvajuje, Argentinoje, Brazilijoje, Colombijoje, Panamoje, Bolivijoje ir net pasiekė Amerikos Jungtines Valstijas, Mexico ir Venecueloje.

Truputį vėliau pradėta: Ispanijoje, Belgijoje, Prancijoje, Olandijoje, Italijoje, Anglijoje, Lenkijoje, Korejoje, Kairo, Madagaskare, Gvinejoje, Kongo, Senegalijoje, Oceanijoje ir net Molokajuje. Lietuvos Katalikų Kongresas nutarė 1923 metais šv. Jėzaus Širdies Intronizacijos plėtimo reikalą Lietuvoje.

Kad labiau paraginus dvasiškiją prie šio šv. darbo šv. Tėvas Pijus X 1911 m. Kovo m. 10 d. suteikė ypatingą palaiminimą kunigams, kurie prisidės prie intronizacijos platinimo.

1914 m. Tėvas Matheo buvo pakviestas iš Pietų Amerikos Europon. Tik ką prasidėjus karui Prancuzų militarinė komisija Brazilijoje vyko Prancijon, tai kartu su jąja vyko ir Tėvas Matheo. Nors labai maža temokėjo prancuzų kalbos, vienok važiuodamas kelionėje aiškino apie intronizaciją ir dar kelionei nepasibaigus komisijos nariai visi atliko išpažintį ir priėmė šv. Sakramentą.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Pikto pergalėjimas.

Šv. Povilas laiške į Romiečius ragina: „Nesiduok apgalėti savęs piktumui, bet apgalėk piktą gerumu“ (Rom. 12, 21).

Gyvename pasaulyje, kasdie bendraujame su žmonėmis. Vieni jų yra mums labai palankūs, — tai mūsų tikrieji draugai. Jie mus myli, o mes juos. Kiti žmonės visai apie mus nesirupina, mus mažai pažįsta. Juos ir mes nedaug pažystame ir jais mažai rupinamės, — tai šios šalies piliečiai, geri žmonės. Bet turime ir blogų žmonių, kurie ar tai iš kokio keršto, ar pavydo mus pajuokia, niekina, skriaudžia, — žodžiu jie yra atviri ar užsislėpę mūsų priešai.

Bendruoju Dievo įsakymu — mylėti artumą kaip save — ir jie apimti. Juos taip gi privalome mylėti, kaip žmones, kaip nešiojančius savyje Dievo atvaizdą. Tas meilės įsakymas čia pasidaro kiek sunkesnis, bet galime jį išpildyti ir net priešų sielas pakreipti į gerą, jiems patiems gerą darydami.

Šv. Povilas mokina: „Niekam piktumu už pikta neatsimokėkite; rupinkitės tuo, kas gera, ne tik Dievo akyvaizdoje, bet ir visų žmonių. Jei gali buti, kiek nuo jūsų pareina, bukite taikoje su visais žmonėmis. Nekeřykite patys, mylimiausieji! bet duokite vietos rustybei; nes yra parařyta: Mano kerštas; ař atlyginsiu, sako Vieřpats. Taigi, jei tavo neprietelis alks-ta, papenėk jį; jei jis trokta, duok jam atsigerti. Nes tai darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos.“ (Rom. 12, 17-20).

Atsiminki gerai, kad jeigu tau nusikaltes prařys dovanojimo, o tu širdies rustybėje nenorėsi jam dovanoti kaltės, — patsai nusikalsti.

Daug geriau būtų, jeigu patsai patrauktumei prie savęs savo priešą, nors to niekas nuo tavęs nereikalauja.

Jeigu sugebėtum savo neprietelių gerumu apgalėti, žinok, kad tuo pačiu savo dvasios vertę pakelsi, savo vertybę išlaisysi. Įvairių vertybių yra įvairūs ženklai. Didžiausia tavo vertybė, kad Dievo vaiku tapai. Tosios-gi vertybės tikras ženklas, — jei mylėsi savo priešus: „Aš gi jums sakau: Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už persekiojančius ir šmeižiančius jus, kad butumėte vaikai mūsų Tėvo, esančio danguje“ (Mat. 5, 44-45).

Antra, mylėdamas ir gera darydamas neprieteliams juos apgalėsi. Nes arba patsai savo gerumu patrauksi priešą į gera, arba kitas tave piktu patrauks į neapykantą, o tuomet pražutumei.

Trečia, įvairi nauda bus iš tavo gero veiksmo pačiam ir artumui. Juk nėra didesnės prievartos mus pamylėti, kaip mylint jiems pagelbėti.

Žinok taip gi, kad savo priešams gera darydamas ne vien galėsi geriau mels-tis, bet ir tavo maldos bus išklausytos. Atsimink šv. Steponą kankinį. Jis mušamas akmenimis maldavo už savo priešus ir išmeldė Sauliaus, kuris paskui pasivadino Povilas, atsivertimą.

Norėdami išlaikyti savo sielą skaisčią gryną, liuosą nuo nusikaltimų, trokšdami Dievo pasigailėjimo, privalome savo neprieteliams dovanoti, atleisti ir gera jiems daryti. „Nes tuo pačiu saiku, kokiu seikėsite, bus jums atseikėta“ (Luk. 6, 38) sako Išganytojas.

Jeigu visiems žmonėms įsakyta savo neprietelius mylėti, juo labiau Tretininkams. Skirdami nusikaltimą nuo nusikaltėlio, mes nuodėmės negalime mylėti, bet mylime nelaimingąjį, nes ir jisai yra Jėzaus krauju atpirktas.

Nesiduokime apgalėti piktumui, bet pergalėkime piktą gerumu.

Uršulēs Nelaimēs

(Tāsa).

Jū priēmimā ir slēpimā savo namuose jī atlikinējo su didžiausiu atsargumu ir išmintingumu ir buvo pasirengusi greičiau sutikti mirties pavojū, negu juodu išduoti j valdžios agentų rankas ir atimti tikintiesiems progā pelnyti religinę pagalbā.

Rodēsi, kad Dievo Apveizda iki šiolei da nereikalauja iš jū kitokios aukos, kaip jū vargo ir pasišventimo. Jau daug mēnesiū praslinko nuo jū sugrįžimo savo kraštan ir, nors visā laikā jie darbavosi tarp žmoniū, juos mokē, teikē sakramentus, laikē šv. Mišias. Pačiame Tregio mieste, dažniausia Lefortienēs mažame namelyje laikydavo Mišias, daugeliui žmoniū atsilankant, bet valdžios šnipai dar jū nesuvuodē.

Kruviniausi vietiniai valdžios agentai net neturējo įtarimo, kad čia kur nors maišytūsi kunigai, kuriems skirta mirties bausmē už pildymā religijos priedermiū.

Vienā vakarā Balandžio mėn. Uršulē, betemstant išėjus savo sodelin pakvėpuoti šviežiu oru, pastebėjo besitartinant jaunā vyrā, kaimietį. Jī vedē jos duktē, Marytē. Kaimietis nedrāsiai ją pasveikino ir, nežinodamas nuo čia pradėti savo kalbā, jis savo didelę skrybėlę suko už plačių brylių savo rankose. Būvo matyti, kaip jis turi labai kā svarbaus pasakyti, bet bijojo pradėti.

“Mama,” tarē Marytē, “jis yra Onos giminaitis. Jis, virtuvėje sėdėdamas, kelis kartus išsitarē, kad jis norē-

tų jus matyti. Jis minējo, kad jus galėtumēte jam suteikti labai didelę pagalbā. Aš žinau, kad nėra jums malonesnio dalyko, kaip kad kam gera padaryti, tai aš jī čia atsivedžiau.”

Uršulē nusišypsojo. Paskui, kreipdamasi j nepažįstamąjį, paklausē šveitniu ir padrąsinančiu balsu, ko jis norētų.

“Aš esu Jokubo malunininko sūnus”, atsakē kaimietis bretoniška tarme. “Aš myliu pono Vincento dukterį Joannā. Ji labai graži mergina ir patikimiausia visame Travelerne; aš norėčiau ją imti sau už moterį,” pridurē jis silpnesniu balsu.

“Bet ar Joanna nori tave imti už savo vyrā?” užklausē šypsodamasi Uršulē.

“Aš manau. Taip. Iš tikrųjų. Aš esu tikras, kad taip”.

“Na, tai ir gerai. Aš nematau jokios kliuties, jei tik tėvai nėra tam priešingi”.

“Ne. Yra viena labai svarbi kliutis, kurią ponia, lengvai suprasi. Joanna nori buti mano žmona, tai tiesa, ir aš noriu buti jos tikras ir teisėtas vyras, bet mudu negavova kunigo, kuris mudviem galētų duoti šliubā. Nes mūsų gerąjį klebonā, jau šeši mėnesiai, kaip užmušē tie mėlynmarškiniai (revoliucionieriai).

“Na, mano prieteliau, turėk kantrybės. Kokį kitā vaistā galiu aš tau nurodyti”, tarē Uršulē atsargiai.

Kaimietis sunkiai atsiduso.

“Lengva taip pasakyti”, jis atsakė, “bet, kad ponia butum taip gera...”

“Padaryti ką, mano gerasai vaiki-
ne?”

“Ona tvirtina, kad ponia galėtų padėti apsivesti tinkamai, nes pažįsti nekuriuos kunigus, kurie šiuose namuose apsilanko.”

“Tai Ona taip tau sakė?” sušuko Lefortienė, nugązdinta tokiu savo tarnaitės liežuvio nevaldymu.

“O, ponia nepyk ant mano giminitės,” kalbėjo kaimietis, ji yra gera mergaitė ir labai prie tamistos prisirišus. Ji tik man vienam pasakė, norėdama išgelbėti iš sunkios padėties ir rūpesčio. Ji žino mus gerai, kad mes pasirenę greičiau mirti, negu išduoti gerus žmones, kurie mums pagelbėjo.”

Nuoširdumas ir karštumas, kurie žymėjo to jauno vaikiuko kalbą, padarė įspūdį į ponią Lefortienę, kad čia nėra apgavystės. Bedievių agentai dažnai prisimesdavo uoliais katalikais, kad tik galėtų kaip nors sučiupti kunigus, už kurių suėmimą skirta buvo didelė dovana. Bet ji dar vis svyravo. Tuom tarpu sugergždė dūrelėse rakto balsas ir įėjo kunigas Galius, persirėdęs kaimiečių ir pasveikino šeimninę.

Maluninko sunus prisiartino prie Galiaus ir, geriau prisiziūrėjęs, jį pažino. Tuojaus, puolęs ant kelių, susėmęs rankas, pradėjo šaukti:

“O, tėveli brangus, tu man suteiksi Moterystės sakramentą, ar ne?”

“Šš! Šš! Ką tu čia man taip kalbi?” užklausė kunigas nustebejęs ir kiek nusigandęs.

“Ai, tamista, nesibijok! Aš esu ge-

ras katalikas ir pasirengęs jus slėpti nors gręstų didžiausias pavojus. Aš greičiau mirsiu negu tamistą išduosiu. Aš tamistą labai dažnai matydavau, kuomet buvai Tavėnuose vikaru. Bet, iš tikrųjų aš niekaip nebučiau tamistos pažinęs, jei pirmiau nebučiau sužinojęs, kad lankaisi šiuose namuose ir turi raktą nuo sodo vartelių”.

“Kelkis!” tarė maloniai kunigas.

“Ne, — aš nesikelsiu, kolei neprižadėsi sutuokti mane su Joanna”, tarė karštai kaimietis.

“Gerai, aš tai padarysiu, jei tu išsirupinsi pirmiau visa, kas prieš šliubą yra reikalinga”, atsakė kunigas Galius.

Vaikinas net šuktelėjo iš džiaugsmo ir, pastvėręs kunigo rangą, su pagarba ją pabučiavo.

“Kada šliubas įvyks?” klausė jis toliau; “juo greičiau, tuo geriau”.

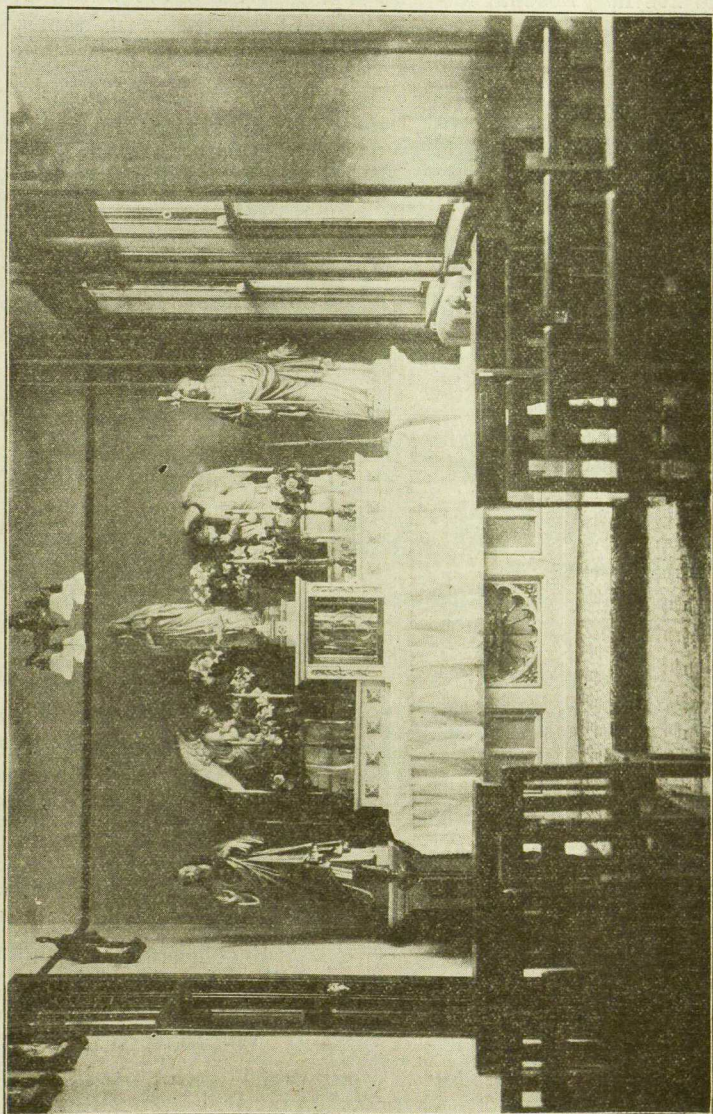
“Ponia, ar nebus tamistai kokio nepatogumo, jei jaunieji atsilankys čia ryto vakare ir aš jiems duosiu šliubą, nes už dienos aš turiu keliauti kitur?”

“Aš nenumatau kliučių”, atsakė Uršulė, “tik aš prašau jų, kad būtų atsargesni negu Ona”.

Jaunas kaimietis nuoširdžiausia prižadėjo viską, ko tik nuo jo reikalauta ir išėjo kupinas džiaugsmo.

Uršulė subarė gana smarkiai savo tarnaitę, kuri vienok, rado užtektinai pasiteisinimų, įtikrindama savo ponią, kad jos giminaitis yra geras krikščionis, kad juo galima pasitikėti kaip ir ja.

(Bus daugiau).

Marijonų Kolegijos Kopyčia, kurioje pasišventę jauni vaikinai-vienuoliai ruošiasi prie misijų ir mokslo darbų.

Katalikų Pasaulys

San Salvador. San Salvadoro respublikos tos paties vardo sostinė neseniai katalikai turėjo procesiją. Procesijos laiku vietos universiteto studentai radikalai gavo progos išnaujo ižeisti katalikų tikėjimą.

Studentų burys apspito vieną procesijos flotą ir daug piktžodžiavimų pasigirdo prieš kunigus, ypač Jezuitus ir prieš šventą tikėjimą.

Kadangi toks studentų žygis pasirodė begalo tikėjimą ir Dievą ižeidžiantis, San Salvador arkivyskupijos apaštalinis administratorius, Santa Ana vyskupas ir San Miguel vyskupas bendruoju raštu paskelbė į katalikus atsiliepimą, paragindami juos paskirtą dieną susirinkti katedron ir bendrai atlikti atpildymo aktą prieš švenčiausiąjį Sakramentą.

Paskirtą dieną katedroje įvyko skaitlingas katalikų supludimas.

Šventasis Tėvas atžymi darbininkų viršaičius. Mes visi žinome ir turime žinoti, kad Popiežius Leonas XIII 1891 metais paskelbė pasauliui garsią Encikliką "Rerum Novarum," kurioje išdėstomos darbo teisės. Tai didžiai svarbus dokumentas. Ilgiau tridešimts metų toje Enciklikoj padėti principai viso pasaulio spaudos atkartojami ir svarstomi prie kiekvienos progos. Ne vien apie tai rašo laikraščiai, bet skelbiama susirinkimuose ir iš pamokslinių.

Šiuo dokumentu išdėstomos darbininkų organizavimosi ir derėjimosi teisės; valstybės priedermės kaip apsaugoti darbininkus nuo išnaudojimo; patiekiami principai, kad darbininkas nėra koks padaras, kurio vertė nustatoma pristatymo ir reikalavimo įstatymu, bet žmogiška esybė, kuri reikalinga nustatyto mažiausiojo uždarbio, kuriuom jis galėtų užtikrinti ne vien butenybes, bet ir reikalingus gyvenimui patogumus.

Tie ir kiti toje Enciklikoj padėti darbo reikale principai šandie pripažinti. Dėja, svarbiausieji jų tik teorijoje. Socialistai tuos principus pripažįsta teisingais, bet juos kovoja tik delto, kad jie paskelbti ne kokio socialisto, bet Popiežiaus.

Netoli tas laikas, kuomet tas Leonas XIII dokumentas bus visam pasauliui naudojamas praktikoje ir jis bus iškabintas visose darbininkų susirinkimų salėse ir visose darbuvietėse.

Šiandieninis Šventasis Tėvas Pijus XI taip pat yra didelis darbo žmonių globėjas. Keletą Kanados katalikų darbininkų unijų viršaičių atžymėjo "bene merenti" medaliais. Atžymėjimo medalius jiems iš Romos parvežė kun. Boileam, Kanados Katalikų Darbininkų Federacijos kapelionas. Tai už darbavimąsi darbininkų gerovei.

Japonijos katalikų gyvenimas. Bendrame Japonijos gyventojų skaičiuje 59,736,704 beveik trys ketvirtadaliai yra aiškios tikybos. Paskutinėmis žiniomis Japonijoje yra 83,000 katalikų su 202 bažnyčiomis ir 120 kunigų. 1919 metais Japonijoje buvo įsteigta apašt. delegatura. 1923 m. buvo nutarta įsteigti Japonų atstovybę Vatikane ir parlamentas buvo jam paskyręs lėšų, bet budistų veikėjai sutrukdė tą sumanymą. Be to, ir dabartinis imperatorius Hirohito yra priešingas katalikybei ir popiežiui. Nežiurint šių nepalankių sąlygų katalikybė Japonijoje plečiasi. Tikybos platinimo Kongregacijos prefektas kardinolas von Rossum pareiškė, kad greitu laiku Japonijoje bus įsteigta vyskupija ir vyskupu bus išventintas japonas.

Tokyo universiteto prof. Hanaka, kuris neseniai perėjo katalikybėn, išleido knygą, kurioje išdėsto to savo žygio priežastį. Ši knyga turėjo didžiausio pasisekimo ir po dviejų savaitių buvo visa išparduota.

Artymo meile degančios sielos apleidžia net savo namus ir tėvynę, kad patarnavus žmonių sieloms. Seserys keliauja Afrikos miškuos.

Senos japonų bajorų šeimos duktė baronesė Karvada Sneko įstojo į Cisterių vienuoliją. Be to, katalikybėn perėjo Japonų atstovo Londone Motsin sunus. Su juo perėjo katalikybėn taip pat daug jo draugų studentų ir jų profesorius. Japonų katalikų vadas admirolas Jamamoto buvo tų naujų katalikų krikštatėvis.

Antimarksininkų institutas Paryžiuje. Paryžiuje įsisteigė institutas, kurio tikslas yra kovoti su komunistų propaganda. Kiekvieną antrą ir ketvirtą mėnesio penktadienį buna susirinkimai, kuriuose instituto pirmininkas laiko paskaitas apie treją internacionalą (Karl Marx'o, Jaurès'o ir Lenin'o). Paskaitas pradėjo grafas Frankvilis. Jis jas atspausdino ir paskaitoje išdalino klausytojams drauge su šaltiniais ir kita medžiaga. Kaskart vis daugiau ir daugiau ketinama nagrinėti marksizmo pagrindus.

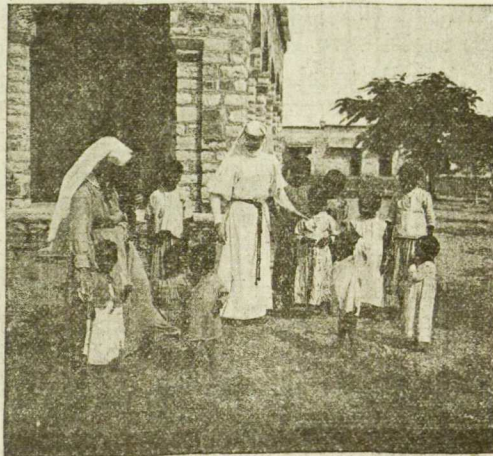
Atnaujinimas senų Popiežiaus raštų. Katalonijoje (Ispanijoje) išliko 10 svarbių Popiežiaus raštų raštų, aštuntame, devintame, dešimtame ir vienuoliktame amžiuje. Tie raštai gerokai dėl senumo su-

gedo. Prireikė tuos raštus atnaujinti, bet tą galima padaryti, tik nufotografuojant juos. Tačiau tie raštai yra rašyti ant labai pasenusios medžiagos vadinamos papirus, kurią fotografuojant paprastu aparatu nieko gera neišeina. Todėl raštus parvežė Romon į Vatikaną, o iš Vokietijos ten nuvyko specialistas D-ras Hubsch, nes jis panašių darbų buvo daręs Londone ir kituose miestuose.

Vokiečių katalikų studenčių globos draugija 1926 m. turėjo 86 skyrius. Bendrųjų pajamų per metus gauta 23,336 markių. Toje sumoje 7621 markių yra vyskupų ir mokytojų aukos. Per 1926 mokslo metus draugija išdavė neturtingoms studentėms 15,836 markes.

Rockford, Ill. Sukaktuvių paminėjimas. Moterų Sąg-os 9 kuopa savo 12 metų sukaktuvių paminėjimą suruošė liepos 17 d. Ruošimo komisijoj darbuosė V. Kunčienė, O. Filipaitienė, A. Grigienė, E. Petrienė, K. Malinauskienė.

Tą dieną užprašyta šv. Mišios kp. intencija, per kurias visos narės ir jaunamėčių skyrius "in corpore" ėjo prie šv. Komunijos.

Nors nigeriai juodi, bet jų siela vienodai brangi. Sesutės telkia į savo namus vaikučius ir juos mokina mylėti Dievą.

MUSŲ DARBAI

SEIMAS.

Marijonų Kolegijos Remėjų pirmasis Seimas įvyks 27 lapkričio (november) d. 1927 m. Švento Mykolo par. svetainėje, 1644 Wabansia Ave., Chicago, Ill. Remėjų Seimas prasidės bažnyčioje. Bus atliakyta iškilminga suma, pasakytas pritaikintas tai dienai pamokslas.

Seimo posėdžiai prasidės lygiai 2 val. Antrasis Mar. Kol. Remėjų skyrius, kuris yra prie šv. Mykolo parapijos, stengsis galimai geriau priimti kitų skyrių atstovus, draugijų įgaliotinius ir visus svečius. Jeigu suspės, žada paruošti tą dieną gražų vakarėlį su linksma programa.

Kaip kiekviena organizacija, taip ir Marijonų Kolegijos Remėjų Draugija savo pirmuoju seimu tikisi nustatyti platesnę veikimo sritį.

Amerikos lietuviams bernaičiams reikia mokslo, reikia jiems lietuviškos dvasios įgauti, kad bragaus savo turto — lietuviškumo ir tautos praeities — istorijos nepraradus, nes su tuo dažnai prarandama net tikėjimas. Todėl reikia lietuviams turėti savo Kolegiją.

Gyvieji lietuviai supranta to darbo kilnumą. Ruošiamo pamatus ateičiai. Tautinę gyvybę turime brangyti, nes ji lietuviu yra didelė brangenybė. Negalima toliau snuduriuoti. Reikia greitai ir nuosekliai veikti, kad mūsų darbai duotų pagėdaujamų vaisių.

Marijonų Kongregacija pasiryžus didžiausias aukas sudėti tam reikalui. Ji jau turi savo Kolegiją, kurioje ruošiami mokytojai busimam didėlei lietuvių bernaičių kolegijai. Marijonai turi pasiuntę į Europos Universitetus studijuoti aštuoneta savo narių. Už keletos metų turėsime užtektinai mokytojų kelioms kolegijoms.

Bet Marijonai, lietuviškai-visuomenini darbą dirbdami, tikisi, kad plati mūsų visuomenė ne tik žodžiais pritaris, bet ir gausiomis aukomis parems didelį darbą. Pirmasis M. K. Remėjų Seimas riš svarbų klausimą, — ar galėsime susilaukti tinkamų Kolegijai rumų ir kada. Visi skyriai malonėkite padaryti apsvarstytų įnešimų-sumanymų Seiman, atsiųskite bent po 2 atstovų; ragirkite Jusų kolonijos draugijas ir geros širdies žmones prisidėti prie švento darbo.

M. K. Rem. reikalų vedėjas.

Kolegijos Remėjai:

K. Želvis, Lietuva	3.00
M. Mickuvienė Montreal, Kan. ..	3.00
K. Dakantaitė Montello, Mass.	3.00
Rev. A. Balinskas Milwaukee, Wis.	3.00
Ag. Mal. N. Chicago, Ill.	5.00
J. Svirskas Worcester, Mass.	3.00
P. Staniškienė, Philadelphia, Pa.	3.00
M. Andreliunienė, Chicago, Ill.	4.00
P. Daukšienė Newark, N. J.	3.00
S. Būtauskas Brooklyn, N. Y. ..	3.00
K. Grigas Montello, Mass.	3.00
G. Grendienė Lowell, Mass.	3.00
S. Šlušnys Chicago, Ill.	3.00
M. Kasparienė Montreal, Kan. ..	3.00
Z. Aukštiniene Shenandoah, Pa. ..	3.00
T. Palubinskienė Brooklyn, N. Y.	8.00
Al. Urbelienė Brooklyn, N. Y. (Am- .. žina Remėja)	52.50
J. Loziokas, Cleveland, O.	3.00
V. Kubilius Freeland, Pa.	3.00
M. Petrenienė Detroit, Mich.	3.00
J. Sirunas St. Charles, Ill.	5.00
J. Jusevičius Rockford, Ill. (Am- žinas Remėjas)	40.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

Melrose Park, Ill. Melrose Parko kolonijoj yra keletas kilnių darbuotojų. Jie tos darbuotės išmoko dar jaunose dienose jaunimo organizacijose, t. y. L. Vyčių kp. Ižymiausiais kolonijos darbuotojais yra: A. Jonča, A. Urbelis, P. Metrikis, J. Zvirblis ir P. Valuckas.

Kolonija gali didžiuotis, ir tuo, kad turi viena lietuvių aldermonu. Juom yra Kazys Ivinskas. Šis politikierius yra da visai jaunas, bet gabus politikoj. Galima tikėtis kad trumpoj ateity jis pagarsės ne vien Melrose Parke, bet visoj Amerikoj.

D-lis.

Sheboygan, Wis. 10 metų sukaktuvės. Rugpiučio 21 d. Šv. Onos draugija minėjo 10 metų gyvavimo sukaktuves.

8 valandą ryto gerb. klebonas, kun. P. Garmus, atlaikė šv. Mišias, per kurias narės "in corpore" priėmė Šv. Komuniją. Visa tai darė gražų įspudį.

Vakare parap. svetainėj buvo surengta vakarienė su programa. Žmonių buvo daug. Programą atliko maži vaikučiai. Publika jais negalėjo atsigrožėti. Sakė, nė sapne nesapnuota, kad mūsų vaikučiai būtų taip išlavinti.

Cleveland, Ohio. Pagerbė viešnių viešnių. Po M. S. Seimo čia viešėjo "Moterų Dirvos" redaktorė, p-nia S. Sakalienė, kuri visuomet clevelandiečiams yra maloni viešnia. Jinai atvyko aplankyti savo giminių ir pažįstamų. Viešėjo pas gimines ir muzikus Čižauskus, kurie savo automobilium pavežėjo po gražesnes Clevelando vietas.

Westville, Ill. Rugs. 4 d. Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje 8 val. ryto J. M. vysk. Dunne iš Peoria, Ill., atnašavo šv. Mišias. Choras sutartinai giedojo, o chicagietė plė D. Gustaitė gražiai ipildė "Ave Maria". J. M. vysk. Dunne suteikė kleb. S. Bartkui šventinimus. Pastarasis ruošiasi

priimti kunigystės Sakramentą.

Chicago, Ill., Marquette Park. Parapijos šventė. Rugs. 8 d. pripuola Užgimimas Šv. Panelės, taigi mūsų parap. šventė. Pirmoji par. šventė iškilmingai paminėta.

Palaiminimą Šv. Sakramentu teikė gerb. kun. K. Matulaitis, M. I. C., kape-lionas Šv. Kazimiero vienuolyno. Asistavo kunigai H. J. Vaičiūnas, Cicero klebonas; Simas Draugelis, svečias iš rytinių valstijų; J. Valaitis, svečias iš Lietuvos ir mūsų klebonas.

Pamokslą sakė kun. J. Valaitis, kuris pasirodė geru pamokslininku.

Po šventės klebonas rengiasi į didelį darbą.

Detroit, Mich. Dainavo per radio. Šv. Jurgio parapijos choras, vadovaujant B. Nekrašui, dainavo per radio rugsėjo 18 d., News name. Duetą ispildė S. Bukšaitė ir M. Širvaitienė. Kvartetą dainavo M. Širvaitienė, S. Bukšaitė, J. Valiukas, F. Stankus. Choras padainavo tris dainas. Choro vedėjas buvo pagirtas už gražų choro išlavinimą. J.

Niagara Falls, N. Y. Nuoširdžiai dėkoju savo artimam kaimynui didžiai gerb. kun. Juozui Kasakaičiui, Rochester, N. Y., lietuvių klebonui, už dalyvavimą Niagara Falls naujos bažnyčios pašventinime bei už jo gražų pamokslą.

Taip pat dėkoju Rochesterio Šv. Cecilijos choristams ir jų vadovui ponui vargonininkui, už uolų prisidėjimą prie brangios mums iškilmės savo nepaprastai gražugiedojimu ir muzika. Vienkart dėkoju visiems Rochesterio lietuviams, kurie atsilankė rugsėjo 4 dieną pas mus.

Tariu ačiu ir savo visiems parapijiečiams, draugijoms, kurie dideliai prisidėjo darbu ir aukomis prie tos iškilmės. Te gerasis Dievas Jums visiems šimteriopai atlygina už jūsų visų gerus norus, uolų pasidarbavimą.

Kun. J. Dailenys.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar gerai daro tie, kurie prie mažų vaikų kalba apie įvykstančius parapijoje ar tarp kunigų, ar tarp kitų žmonių nesusipratimus?

N. N., Baltimore, Md.

ATSAKYMAS. — Negerai daro. Blogumus reikia atitaisyti, o ne platinti. Iš tokių kalbų ne vien mažiems, bet ir suaugusiems buna papiktinimų.

KLAUSIMAS. — Ar gerai daro katalikės moterys? Jos prikalbėjo vieną žmogų užsidėti valgomųjų daiktų kraituvę; žadėjo visos eit pirkti. Tas žmogus paklausė, o dabar jos pavydi ir neina pirkti.

“L.” skait. iš Chicago Heights, Ill.

ATSAKYMAS. — Prie gero darbo prikalbėti yra gerai, bet pasisiekimo pavydėti — negerai. Katalikai pirmiausiai turėtų remti katalikus. Tik reikia apsižiūrėti, kad pardavėjas nelaikytų blogų prekių ir nepardavinėtų brangiau, negu kiti.

KLAUSIMAS. — Ką reiškia: “aš esmi A. ir O. (Apr. šv. Jono persk. 1, 11).

J. Lawlis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Paaiškinimas tų raidžių yra toj pačioje Apreiškimo eilutėje, butent: “Aš esu Alfa ir Omega, pradžia ir galas, sako Viešpats Dievas” (Apr. 1, 8.). Tamsta vartoji netikusį vertimą, nes suklaidintos šv. Rašto eilutės, antra pas Tamsta tik raidės parašytos, kuomet turi būti žodžiai.

Alfa — yra pirmoji greikų abecėlės raidė, o Omega — paskutinė. Tuo vaizdu nori Viešpats pasakyti, kad Jis yra visoko tvėrėjas ir tvarinių tikslas.

KLAUSIMAS. — Vienas laisvamaniš tvirtina, buk Jėzus Kristus nemirė ant kryžiaus, o Jį gyvą palaidojo. Ar gi taip iš tikro buvo?

Anzelmas O-tis, Baltimore, Md.

ATSAKYMAS. — Jėzus Kristus tikrai mirė ant kryžiaus. Jisai buvo prikaltas prie medinio kryžiaus vinimis. Jo švenčiausiąją širdį perskrodė kiaurai su ragotinė. Pilotas leido Jėzaus kuną nuimti nuo kryžiaus, kaip įsitikino, kad tikrai miręs. O net ir patys žydai, Jo priešai, daboje, kad jisai mirtų.

O Tamsta paprašyk savo laisvamaniš nurodyti bent vieną gyvą, kuris būtų su perverta ragotinė širdimi.

KLAUSIMAS. — Ar kiekvienas kunigas gali buti popiežiumi?

O. Na-té iš Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. — Ne kiekvienas, bet kurį Kardinolų Konkliava išrink. Į popiežius nerenka bet koki, bet žymiausį Bažnyčioje asmenį ir paprastai renka iš kardinolų tarpo.

KLAUSIMAS. — Kokio amžiaus vaikus galima leisti prie Sutvirtinimo Sakramento?

J. Uogenaitis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Bent keletą kartų atlikusius išpažintį ir buvusius prie pirmos šv. Komunijos. Jų amžius yra tarp 7-12 metų.

KLAUSIMAS. — Ar nebus nusikaltimo jėgu viešai minimas Dievo vardas, ypač ginčiuose už tikėjimą.

G. P. iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Nėra nusikaltimo, ginant Dievo garbę, minėti Jo Šventąjį vardą. Mes privalome nusidrovėti reikale viešai ginti Dievą nuo netikėlių. Su pagarba minėdami Dievą, tuo pačiu Jį pagerbiame, išpažystame Dievą mūsų Viešpačiu ir Valdovu.

KLAUSIMAS. — Nuo kada Bažnyčia viešai pripažino švenčiausiąją Panelę Mariją nekaltai pradėtą?

B. Argus, Newark, N. J.

ATSAKYMAS. — Katalikų Bažny-

čia nuo pirmųjų krikščionijos amžių Švenč. Panebę Mariją išpažysta Nekaltai pradėtą, bet tosios tiesos viešas juridinis paskelbimas įvyko gruodžio 8 d. 1854 m. prie Pijaus IX.

KLAUSIMAS. — Nuodėmklausis man nedavė išrišimo, kodėl aš dažnai “naminės” išsitraukiu. Kas man daryti?

J. Berželis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Tamsta, liaukis gėręs “munšaine”. Duodi kitiems papiktinimą, sau protą alkoholiu mažini, padarai daugybę kitų nusikaltimų nusigėręs. Už visa tai reiks atsakyti prieš Dievą.

KLAUSIMAS. — Mano draugas tvirtina, buk masonai esą geri katalikai. Kaip gi iš tikrųjų yra?

J. P-tis iš Rockford, Ill.

ATSAKYMAS. — Kas į masonus stoja, turi atsidėti katalikų tikėjimo. Jie tad negali būti katalikai. Masonai — yra slapta daugelyje šalių politiniai prieštikibinė brolija. Ji prasidėjo Anglijoje, persimetė į Franciją, iš ten į kitas šalis. Pirmas jų susirinkimas buvo 1725 m. Paryžiuje, kur išrinko vyriausiu meistru Dervent-Water. Kuomet sužinota jų paslėptieji tikslai, — kovoti prieš Kristaus

Bažnyčią, popiežius Klemensas XII 1738 m. pasmerkė jų draugiją ir kiekvienas, kurs drįstų prie jų prisidėti, tuo pačiu nustoja buvęs katalikas, yra išskiriamas iš Bažnyčios narių tarpo.

Matai, Tamsta, kaip klysta Tamstos draugas. Patartume susiieškoti geresnių draugų, kurie Tamstos nevestų iš tiesos kelio.

KLAUSIMAS. — Girdėjau kalbant, kad šv. Bonifacas apsakinėjo Evangeliją lietuviams, ar tai tiesa?

J. P-tis iš Rockford, Ill.

ATSAKYMAS. — Tiesa. Šv. Bonifaco tikras vardas buvo Bruno. Jisai vienu ir kitu vardu vadinamas. Kuomet šv. Vaitiekus, (Adalbertas) tapo Prūsų nužudytas 997 m., tai po kelių metų Evangeliją skelbti Prusams ir Lietuviams išsiurošė arkivyskupas Bruno, kitaip Bonifacas. Į Prusiją atvyko 1008 met. Neturėdamas pasisekimo Prusuose, ėmė skelbti Evangeliją Lietuvų kitoms gentims. Bet sekančiais metais jį stabmeldžiai nužudė, sako, už įžengimą į šventą Perkūno gojų-ąžuolyną. Tuomet žuvo su juo kartu aštuoniolika krikščionių.

* * *

Lietuvos Žinios

Vilnius. (Elta). “Slowo” skundžiasi, kad jo bendradarbis Vienoj, norėdamas pasiųsti Vilniun telegramą, negalėjo to padaryti, nes Vienos pašte jam pranešė, kad Vilnius yra Lietuvos miestas ir į Lenkiją telegrama negali būti siunčiama.

“Slowo” pareiškim uapie tai, kad “čia yra Lenkija”, Austrijoje maža kas ir žina.

Skėvonys (Alyt. aps.) Rugs. 1 d. 15

val. besimaudydamas Nemune prigėrė 17 metų vaikas Petras Abramavičius. Velionis labai norėjo išsimokyti plaukti. Jis, mokydamasis, pateko į gylę, ir nors daugumas matė skęstantį, bet pagelbėti niekas negalėjo, nes neturėjo su kuo. Kunas atrastas už 20 kilomet. Parvežtas ir krikščioniškai palaidotas Birštono kapuose.

Alytus. Š. m. rugpiučio mėn. 2 d. važiuojant pil. Ignui Žvirbliui su žmona ir

kitu pašaliniu asmeniu iš Laukintukų k. Miroslovo v. į Alytų bėvažiuojant įvyko nelaimė: įvažiavus į miestą Žvirblienė, išskėtė skėtį, kurio arklys pasibaidė, išvertė juos ant žemės ir pradėjo nešti. Žvirblio buvo galva ant žemės, o kojos vežime — tokiam padėjime nelaimingasis važiavo porą varsnų daužydamiąs galvą į akmenis, žmona sužeista kiek lengviau. Važiavusis su jais žmogus mesužeistas. Nelaimingieji nugabenti ligoninėn.

Liepaloto dvaras. (Marijam. ap. Ašm. vals.) Liepos 21 d. sudegė šio dvaro darbininkų namai, kuriuose gyveno 7 šeimos. Įtrenkė perkunas. Žmonės mažai ką galėjo išgelbėti. Viena moteris apdegė kojas, o kita ir visai smarkiai nuo ugnies nukentėjo; dabar serga.

Gustaičiai (Marijamp. apskr.) Rugpjūčio 5 d. pasibaidė M. J. arkliai pakinkyti į kertamąją mašiną sunkiai sužeidė pil. Norkų, kuris nuvežtas į Mariampolės ligoninę ir rugp. m. iš 7 į 8 naktį mirė. Liko žmona ir vaikai (vyriausias 16 m.) Gaila žmogaus, nes buvo geras ir dorovingas.

“Saltinis.”

Sulaikytas pašto karvelis. Rugpjūčio 10 d. rytą Ygnatiškių kaime, Razalimo valsčiuje, Panevėžio apskrity sugautas oro pašto karvelis su tam tikromis žymėmis. Ant dešinės jo kojos pritaisytas aliuminijaus žiedas su lenkų valstybės ženklu ir Nr. Vo, s-25 528, o ant kairės kojos toks pat žiedas su Nr. 0,03; be to, prikabinatas

vielos grandinėlis. Spėjama, kad šis oro pašto karvelis yra slaptai įgabentas iš Lenkijos.

“Lietuva.”

— “Gazeta Warszawska Porana”, rašydama apie pirmą Vilniaus miesto tarybos posėdį, pažymi, kad jau jame prasidėjusios atakos prieš “lenkišką Vilniaus pobūdį”. Žydų atstovai reikalavę pripažinti lygias teises žydų kalbai ir posėdy kalbėjo žydiškai. Gudų ir lietuvių atstovai taip pat kalbėjo savo kalbomis. Posėdžio gale buvo svarstomas pasiūlymas dėl sulyginimo visų krašto kalbų. Pasiūlymas priimtas 23 balsų dauguma.

“Ukininkas.”

Žasliai (Trakų apskr.) Š. m. rugpjūčio m. 14 d. Žaslių pavasarininkai surengė pirmąjį savo vakarą. Vaidino “Už Tėvynę kariausiu” 2 veiksm. dramą. Artistai atliko savo roles gerai, ypač gražiai suvaidino motinos rolę K. Stirnaitė. Po vaidinimo choras vedamas p. Kuniečio padainavo keletą gražių dainelių. Publikos prisirinko pi'nutėlė salė, kad net vietų neužteko.

Žmonės kalba, kad nei viename Žasliuose vakare nebuvo tiek daug publikos kaip pavasarininkų.

Pelno gauta 140 litų, kuris skiriamas kuopos knygyno įsteigimui.

“Saltinis.”

Gruzdžiai. Š. m. rugpjūčio m. 21 dieną Gruzdžiuose buvo Šv. Roko atšaidai. Kadangi buvo misijos, ir oras pasitaikė gražus. Tai tikinčių žmonių daug buvo suplaukę. Iš Meškučių buvo atvykusi didelė maldininkų kompanija, su procesija

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
“DRAUGA”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.